

19. neděle v mezidobí

Pán Ježíš řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“

Lidem se to ale vůbec nelíbilo a říkali si: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: 'Sestoupil jsem z nebe.'?“

Pán Ježíš jim na to odpověděl: „Přestaňte tak mluvit! Nikdo ke mně nemůže přijít, jestliže ho nepřitáhne můj Otec.“

Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu. To byl také chléb z nebe. Vaši otcové ale zemřeli. Já jsem chléb, který přichází z nebe, aby ten, kdo ho jí, nezemřel. Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Pán Ježíš mluví v dnešním evangeliu o chlebu, ale ne o tom obyčejném, který jíme každý den. Mluví o svém těle a říká, že ho můžeme jíst jako chléb. A to děláme při svatém přijímání. V této chvíli je nám Pán Ježíš nejbližší, jak jen tady na zemi může být. Vstupuje do našeho srdce, aby byl naší posilou, aby naše srdce proměňoval, aby nás provázel v každém okamžiku. Ve chvíli ticha po svatém přijímání si můžeme

*Pane Ježíši, děkuji ti,
ty mě máš rád.*

s Pánem Ježíšem
důvěrně povídat, říci
mu, co nás trápí
a z čeho máme radost,
poprosit ho o vyřešení
starostí a poděkovat
mu za ten zázrak, že je
nám takhle blízko.

(správná odpověď z minulého čísla - divočák se živí žaludy a bukvicemi, kráva trávou, slepice zrním, kočka chytá myši, pes má rád kosti, žralok loví ryby, králík si pochutná na mrkvi)

Poutníčkova

příloha pro děti

roč.11, č.33

Děti chtějí přijmout Ježíšovo pozvání na setkání s ním - mši svatou. Do cesty se jim ale staví mnoho pokušení. Pomoz jim najít tu správnou cestu.

